საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია. კვირა, 29 ივნისი 1919 წ. პროლეტარიანო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით! № 142

ეროვნება

ფასი 1 მან.

ორგანო საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტიის ცენტრალური კომიტეტისა.

გაზეთი ღირს: 1 თვით 25 მანეთი, ცალკე ნომერი ყველგან 1 მანეთი. განცხადების ფასი როგორც პირველ გვერდზე, ისე მეოთხეზე პეტიტის სტრიქონი—2 მან. სამკლოვნიერო განცხადება 40 მანეთი. redakcia და ადმინისტრაციის ადრესი: თფილისი, გოლოვინის პროსპექტი № 24.

ტელეფონი 16—62.

სრულიად საქართველოს, საკათოლიკო საბჭო და სასამართლო აუწყებს ქართველ ეკლესიის წევრთა, რომ ეს, ივნისის 29, სოფლის საკათედრო ტაძარში გადახდილ იქნება წესის თანახმად და პაპაშვილი ეფორე განსვენებულ უწმიდესის ალექსანდრეს-პატრიარქის

ეიეოტნ II

სულის მოსახსენებლად. პაპაშვილი დაიწყება დღის 12 საათზე.

ღრმად დამწუხრებული მეფეთ-ოსეს კანანაძე, მეფეღლ მისი ეეოუსია, შვილები: ბიბანეკე, ნადეჟდა, მარიკონ-ეეეოოოუ და ირაკლი აუწყებენ ნათესავთ და სახოგადოებას, რომ ს 29 ივნისს ნოინოს ტაძარში დაბინავებული წესის თაყვა წირვა და პაპაშვილ განსვენებულ კათოლიკოს პატრიარქს

ალექსანდრ III

სულის მოსახსენებლად. პაპაშვილი დაიწყება 12 საათზე

მეფეთ მგლოვიარე ანნა მაჭარის ასული ლანდოანსი და შვილები სუსანა, ქეთო და ელენა, სიმამრი მაჭარ ოსიპის ძე გოგიბერიძე, სიდედრი მაგდალინა სიმონის ასული ამით აუწყენ ნათესავთ და ნაცნობთ, რომ ეკორეს, 29 თებათვეს დილის 11 საათზე დახდილი იქნება სამოკლეკო პანაშვიდი წესის თაყვა ლოსანშაავეთ

ალექსანდრ სარდიონის ძის ლანდიას

მოსაგონებლად მეფეთა ტბის სახოგოსო ზეონობაში (მიხეილის ქუჩა № 65).

ფუსა აბაშიძისა შვილნ და სიძეთ, გიორგოლ და ვიქტორ აბაშიძეები აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობ, რომ სუმბათობ ივლისს 29 გადახდილ იქნება ორმოცი დღის წირვა ფეოდორ მეფეღლ. მამის, სიმონიოს და ბიძა შვილის

იმანუელ სიმონის ძე აბაშიძის

სულის მოსახსენებლად ტბის წმ. ნინოს ეკლესიაში ს. ს. ს. 9-ს. პაპაშვილი ეე ეაფლავნ წირვის შემდეგ.

პირველი თანნი

კომუნისტებს ... ეეე

ДЦЕ

„ფორეიერსის“ აზრით ეერსალის ზავი ძალადობაზეა დაფუძნებული და არსებებს მანამდე, ვიდრე ეს მოიხსობა ეს ძალადობა.

ეერსალში ზავზე ხელის მოწერა საზეიმო პირობებში მოხდება.

იტალიის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით იტალიას ვერ დაკმაყოფილებს ფრეიკაში დათმობათა მიღება, ვინაიდან ჩრდილო-ალბანია სტრბინგ დაიკავა, სმირნა—საბერძნეთმა. ეხენი კი იტალიისთვის უნდა გადაეცეთ დაპირებისამებრო.

ვიცოდით, რომ ატეხილი განგაში დენიკინის წინააღმდეგ გათავდებოდა ახალი ავანტიურით, ახალი პოლიტიკური „ტრიუკით“. ჩვენი თვალსაზრისი გამართლდა კიდეც. სასახლის „სოციალისტებმა“ შესძლეს შეეშენათ მაგარი ანტი-რევოლიუციონური და რეაქციონური ბლოკი, რომელიც სპოლოოოვით უზრუნველყოფს მათ დაუსჯელ მოქმედებებს და პრიველეგიური მდგომარეობის თანამეგზაურად ან „დემოკრატიულ“ რესპუბლიკებში.

„მართალია გათავდა მუსავატ-მენშევიკური არშიყობის უკანასკნელი აქტი, მაგრამ მუქარა სომეხ შრომელ ხალხის წინააღმდეგ გრძელდება.

„ერთობა“ ისე არეულა თავის სოფიტუტბაში, რომ ვერ ჰხედავს, თუ როგორ იჩენს თავის სულისკვეთებას. ის სწერს: „იგი (ხელშეკრულება) არაგის წინააღმდეგ არ არის, არავისთვის საფრთხე არ წარმოადგენს და არავის ძილს არ გაუტეხს“, და შემდეგ მის ყურადღებას იქცევს „ერთი რამეც“ „იგი (სომეხეთი) მუდმივ გაუბრაოდ და ეხლაც გაუბრის თავის მეზობლებთან ყოველგვარ შეთანხმებასა. ამ ხელშეკრულებას ერთი აზრიც აქვს: რომ დაუნაკარი მთავრობის საბიზარი თვისებანი მუდმივ გამარჯვებას ვერ იპოვნიან და სომხეთის მთავრობაც იძულებული იქნება დადგეს დამცველი პოლიტიკის ხაზზე“.

„ამ სტატეგიის ნამდვილი აზრი ცხადია— ... ...

ითი ჩვენს ეკუთვნილ ბუფეტებზე. ეს ლაპარაკობენ ისეც, რომ ეს ფული ... ...

ს.-დემ. პარტიაში

თფილისი. 19 ივნისს შესდგა ს. ს. დ. პარტიის მესამე რაიონის კოლეგიტიების სხდომა; თავმჯდომარეობდა ამხ. ვ. კასპარეიდ. დღიურ წესრიგში იყო შემდეგი საკითხები. 1) მოხსენებები, 2) ჯგუფების შეერთების საკითხი, 3) კანცელარიის მოწყობა, 4) პარტიული კრების მოწვევა და წესრიგნანი საკითხები.

თფილისის კომიტეტიდან მოხსენებას აკეთებს ამხ. ვ. კასპარიდ. ის აინშტაინი სარეგიზო კომისიის მოხსენებასა, რაიაი გამოიხატება თფილისის კომიტეტის მიერ პარტიულ მუშაობის სისუფსტეში. ამის შესახებ,—სოციალ მომხსენებელმა,—თფილისის კომიტეტში მიმავალ კრებაზე გამოვა მოხსენებით ამ ამხანაგებს აანონს, თუ რა დაბრკოლებანი ეღობებიან წინ პარტიულ მუშაობას; სხვა საკითხებს გარდა, თფილისის კომიტეტი შეეხო პროფესიონალურ კავშირებში შექმნილ არა სასურველ მდგომარეობას. ამ ჯგუფი ამხანაგები უწევიან მეტად სულტ მუშაობას, რაიაი საშველესაა აძლევს ჩვენს მოწინააღმდეგეთ შექმნან მუშათა ჯგუფებში ერთგვარი არეგდარეკი. ამიტომ ცენტრალური კომიტეტი მოუწოდებს ამხანაგებს, იმუშაონ პროფესიონალურ კავშირებში. თფილისის კომიტეტიდან მოხსენებასა მოსმენილნი იქნა, და სხდომა სხვა საკითხების გარჩევას შეუდგა. მეორე საკითხად იდგა ადგილობრივად სხვადასხვა ჯგუფების შედგენა. ეს არა სასურველი მოვლენა გამომდინარობს ახალგაზრდა მარქსისტთა წრიდან, რომელიც არსებობს მესამე რაიონის კოლეგიტეთად. ხსენებული წრე იყოფა ჯგუფებად, ირჩევენ სხვადასხვა წრეებს, ცვლის მოკვანტთა წრეს, არსებობს ჯგუფთაშორეთ, რაიაი მეტად არა სასურველ მდგომარეობას ჰქმნის ახალგაზრდა მარქსისტა შორის და ნიადაგს აცალს საერთო მუშაობას, ამის შესახებ კოლეგიტეთან დაადგინა მომავალი კრებისათვის მოწვეულ იქმენ ახალგაზრდა მარქსისტთა წარმომადგენელები.

კანცელარიის და ქონების ჩაბარების შესახებ ამ. ს. სულეიანის წინადადება შემოაქვს დაფყოფენ ჩაბარებულ იქნეს კოლეგიტეთის ქონება, რაიაი მიღებულ იქმნა. რაც შეეხება კანცელარიის აწყობას, ამ საკითხ მოაგვარებს თფილისის კომიტეტის მიერ დანიშნული ინსტრუქტორი მდივანთან ერთად.

პარტიული ფართო კრების მოწვევის შესახებ ლაპარაკობს იდ. ბაკურიაე, ის საკრიფ სთვლის მომეტნის გარეოფლის გამო მოწვეულ იქნეს პარტიული კრება და გაკეთდეს მოხსენება ცენტრიდან. ვ. ნიკოლაიძე წინადადება, კრება პარტიული მოწვეულ იქნეს მის შემდეგ, როდესაც გაგზანილი სახალხო უნივერსიტეტის განყოფილებას ავლაბარში, მიღებულ იქმა. კრების დასასრულ ამხ. შიმშორანის მოთხოვნითა, სომხის ეროგნულ სამ ჭოს კანდიდატთა სიის კოლეგიტეთმა დაუშვატა თავის მხრით სიის შესაგებესთან, ექვსი ამხანაგი სომეხი.

კოლეგიტეთის **მდივანი.**

პროვინცია

რამდენიმე დღე ბორჩალოს მაზრის ერთ-ორ საზოგადოებაში.

მესხეთ-ჯავახეთისაკენ ბორჩალოს მაზრაც ძველ საკარიველოს აკლდამებს წარმოადგენს. ამ ნანგრევებზე მოსახლეობენ სხვადასხვა დროს ჩამოთესილილი უცხო ტომნი: სომხები, ბერძნები, თათრები, ოკრაინელები, გერმანელები და სხვანი.

როგორც ნანგრევთა შორის ქმუნვთო მოსარულელ ბიამთ აგიფართაკლებთაო ხოლმე ბული, როდესაც ზაუწყდებოთ ჯერ იხეა შეუმეხრავს სიძველეს—ძვირფას ნიმუშებს ჩვენის უბადლო ხელოვნებისას—ისე შვებით ივსება კაცის გული, როდესაც ამ კუთხეებში ხედავს განნეულულ ქართულს სოფლებს, სადაც ეუმეველია, დარჩენილია ყველაზე მაგარი, ქედ-მაღალი მოდგმა ძველი კლდე ქართველებისა, რომელსაც თავის თაგზე გადადუტანია საუკუნეთა საშინელებანი და უბედურებანნ.

ეუწყო კუნძულებათ მიმოფანტული ეს სოფლები პირველი ხვდებოდენენ ხოლმე შემოსეულ მტრებს ოუნდოებს და აწოროთ გასაკვირველია: როგორ გასძლეს, რატომ არ გაჰკნენ სხვებსავით, ან რატომ არ გადაიგენენენ სხვა მაზრაზეშ.

ირსებობა და ჯიში კი შეუნარჩუნებიათ, არც მედგარი, ქართველური სული დაუკარგნიათ, მაგრამ გონებრივად ჩამორჩენილან და გასაკვიდვეებულან, ან რა გასაკვირველია. ჯერ საქართველოს უფრო დაწიაურებულ და შედარებით ტკეთეს პირობებში მეცხოვრებ კუთხეებსაც ან განუძარცეთან სიბნელეთ სამოსი და ბორჩალოს მეცხოვრეთ რაღა მოეთხოვებათა. მე თქვენ ეკეტყვთ ჩვენი ინტელიგენეა ზრუნავს ამ ბნელ კუთხის გასანათლებლოთ და ფეხებს იმტკრევს აქეთკენ სიარულთან. ოღონდ მაგათ ობილი აგდიოენი მიეკოთ თფილისში და ჩვენი პროგრესეიები თუნდა სულ განადგურებულან და ხატალად ქცეულან, არას დაგიდევენ.

შილეკიანის ერთ ნაწარმოებში ზეკეი ეკითხება მგზასნსს: სად იყავი მაშინ, როდესაც შენი ხალი ტანჯვებოდაო. მგზასნსმა ის შინაც მოიხარხა ოთან უპასუხა—მაშინ ბე შენთან ეიყავი, ღმერთოო. ჩვენი ინტელიგენეაა ამის პასუხსაც ვერ შესძლებს და დაბლეულება.

საქართველოს ზორეული პროვინციები საცოდაგად სკეოსავენ სიბნელოს, აკაბმეყოფილნი ბოლ ბოლ ეს ამ ფორის თფილისის ქუჩებს ამეტრიალებენ უსაქმოდ მოხეტიალე ექმიები, მასწავლებლები, მოხელეები და ასე გასინჯეთ საზოგადო მოღაწეენე კი და წარა-ბარა თავს აბეზრებენ ნაცნობნი თხოვნით: ვეიშველეთ ოდესეთ მთავან და მავან დაწესებულებაში ადგილის მპეანნელსაო. რამდენჯერ გაუწერეთ-ვარ ამ თხოვნით ნაცნობი და მოიდოდეთ ალი შვინდის სახრის მოამარკეეგნა და მათ დაფრენა პროვინციებისკენ, მაგრამ ვიეი არც ეს გასჭრის და ვერც გასწვდეეი, ისე ბევრი მათი ჯილდეი.

ნეტეგი ასეთის ადტაცებთ მაინც არა ჰხვდებოდნენ მესოფლეს სოფლელნი და ფიანდაზდად არ ეფიენგმოდნენ.

რამდენნიმე დღით მოეიხდა ბორჩალოს მაზრაზე ყოფნა და ისეთის სიეკეარულეთ მომიღეს ქართულ სოფლებსა, თითეოს მათი ძველის ძველი ღვიძლი შეგობარი ვყოფილიყო უცხოეთში გადაკარგულეი და დღეს ოდაც გაგგებთ დაბრუნებულეი, რომელ სოფელშიაც შევდიოდი, ყველგან ხალისით ეს ნერგბოდნენ კრებებს. ისმენდნენ ნეეს მოხსენებას, ხარბად ჰკრებდნენ თვითეულეს სიტყვას, ძაძალეგნენ მრავალ შეკითხვას და მავალებდნენ მთავრობასთან სხვადასხვა საქმეებზე შუამდგომლობას.

განსაკუთრებული სიხარული გამოიწეია ჩემმა ტუურობამ გოშარეთის საზოგადოებაში.

ეს საზოგადოება ისეეეი, როგორც დანარჩენი საზოგადოებანი ბორჩალოს მაზრისა, მდიდარია ისტორიეთ წარსულითი, აუფარეეთ ძველოვეს ტაძართა გარდა ვახეფაენ ბატონ-შვილის მოწმობთან ეკ აშენებული ყოფილა თამარ მეფის მიერ ფუნდუკი ზამთარში მოგზაურთათვეის.

ამ საზოგადოებაში ყველაზე დიდ სოფელად გამოჩეეთი ითვლება, რომელიც,ისეეე